

Parohia Mărtișor



Foaie de duminică

Anul II nr. 41 (42)
14 octombrie 2012

**Duminica a 21-a după Rusalii
(a Sfinților Părinți de la
Sinodul VII Ecumenic)**



” Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă. Și ucenicii Lui Îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare..”

(Luca 8, 5-15)

In aceasta pildă Mântuitorul creează patru tipologii umane. Mai întâi, tipologia omului nepăsător. Un autor mistic, un filozof, Kierkegaard, numea acest tip de oameni *omul-fluture, degustătorul*, adică acela care merge din floare in floare, caută bucuria acestei vieti și sfârsește cu aripile frânte și căzute in tărână. Acestia sunt oamenii care nu primesc cuvântul lui Dumnezeu, ci se lasă târați in toate curente ideologice, gnostice sau filozofice, in toate părțile. Ei n-au niciun fel de stabilitate. Peste ei calcă toate învățăturile gresite ale lumii acesteia. Sunt ca un zid pe care se scriu toate ideile false ale veacului nostru sau ale veacurilor anterioare.

A doua categorie sunt oamenii care aud cuvântul lui Dumnezeu, il primesc cu bucurie, însă este de ajuns să vină o zguduire peste dânsii și se pierd. Este de ajuns să-i lovească o nenorocire sau să înceapă o persecutie[...] Deci noi suntem acestia care auzim cuvântul lui Dumnezeu, il primim, ne bucurăm și vine o persecutie sau căldura soarelui, asa cum se spune in parabolă. Soarele cald dă căldura și usucă pământul și sămânța moare in sufletul nostru.

A treia categorie de oameni sunt cei pătimasi. Au păcate multe, tot felul de patimi omenesti: desfrânare, betie, lăcomie, zgârcenie, toate patimile acelea care fac din inima noastră un teren plin de buruieni, de spini și de mărăcini. Si chiar dacă ne izbeste cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă ne intoarcem cu dragoste spre El, mai tari sunt patimile noastre, pe care le purtăm de cine stie când. Pentru că pocainta noastră nu este adevarată! Este numai un moment de deschidere către Dumnezeu pe care nu-l adâncim in inima noastră, nu facem din el un izvor tămăduitor pentru suflet, ci ne-am deschis o clipă, iar apoi ne-am inchis. Patimile noastre au izbucnit in noi mai puternice decât chemarea și virtutile pe care Dumnezeu le seamănă in inima noastră.

Cei din a patra categorie sunt oamenii care aud cuvântul, se străduiesc, slujesc cu bucurie lui Dumnezeu, caută să-si fertilizeze solul acesta spiritual, să înțeleagă mai adânc cuvântul lui Dumnezeu, să vină la biserică, să se spovedească, să se împărtășească, să facă bine in jurul lor, să fie o lumină pentru toti ceilalti.

Cel ce aduce roada sută la sută, acela este cu adevarat cel care a auzit cuvântul lui Dumnezeu și a rodit.

Părintele Gheorghe Calciu, Cuvinte vii, <http://www.razbointrucuvant.ro>

Prima datorie a credincioșilor noștri este să nu judece pe preoții Bisericii, care sunt sfințiți și numiți canonici de Episcopul locului, să fie slujitori și predicatori ai cuvântului lui Dumnezeu, cât timp aceștia predică dreapta credință și adevărul Sfințelor Scripturi, chiar dacă unii au ca oameni unele neputințe și slăbiciuni. Cine nu cunoaște din Sfânta Evanghelie, cât de vicleni, de mincinoși, zavistnici, mândri și fățarnici erau cărturarii, arhieriei și fariseii de pe vremea Mântuitorului, pentru care Înșuși Dumnezeu-Cuvântul, de atâtea ori cu vaiul i-a amenințat (Matei 23, 13-29)? Dar poporului nu i-a dat voie să-i judece ci le zicea: *Toate câte vor zice vouă faceți-le și păziți-le* (Matei 23, 3).

Însă trebuie să știm că nici sfințenia preotului nu este pricina rodirii cuvântului lui Dumnezeu. Dacă un plugar are în sacul său sămânță bună și dacă el ar avea păcate, ce piedică are sămânța lui de a rodi, când ea ar fi semănată în pământ bun?

La fel și cuvântul Domnului nu are nici o piedică de a rodi, de va fi semănat în pământ bun, deși preotul ar avea unele păcate sau neputințe omenești. Cine are o așezare sufletească bună și primește cu credință cuvântul lui Dumnezeu, acela aduce roade însutite. De aceea a zis unul din sfinții părinți: "Cuvântul folositor auzind, nu judeca pe cel ce îl vorbește, ca să nu pierzi pe lângă folosul cuvântului și roada cea din credință".

După cum vedem cu toții, astăzi în țarina lui Dumnezeu, care este lumea aceasta, au ieșit fel de fel de semănători și predicatori, dar nu toți seamănă sămânța cea curată și adevarată a cuvântului lui Dumnezeu. Ci unii dintre ei seamănă neghinile vrăjmașului (Matei 13, 39), alții seamănă erezii, amestecând cuvântul Domnului cu semintele blestemate ale înșelăciunilor și ale rătăcirilor sectare. De aceea, frații mei, vă rog să fiți cu mare grijă și să nu primiți sfaturi și învățături de la oricine vorbește, ci numai de la slujitorii Bisericii lui Hristos.

Părintele Cleopa Ilie, <http://paginiortodoxe2.tripod.com>

„Iisus a înclinat structural omenirea spre Cer. Oamenii nu mai pot scăpa de această înclinare, fie că-L mărturisesc afirmându-L, fie că-L mărturisesc tăgăduindu-L pe Dumnezeu. Oamenii sunt provocați, individual, să se pronunțe într-un fel sau altul, cum stau față de solia lui Iisus. Aceasta e biruința cerescului Semănător! „

Părintele Arsenie Boca, Cuvinte vii, Prislop 15.09.1949

Mulțumim tuturor celor ce s-au implicat și continuă să se implice în acțiunea bisericii noastre de pregătire pentru sfințire. Dumnezeu să vă binecuvinteze și să vă dăruiască bucurie și mântuire.

Sfânta maica noastră Parascheva, numită „cea Nouă”, de la Iasi, „a Moldovei luminătoare” și lauda întregii Ortodoxii, s-a născut în satul Epivat din Tracia răsăriteană, nu departe de Constantinopol, pe la începutul secolului al XI-lea, din părinți binecredincioși și de bun neam.

Cei doi copii, Eftimie și Parascheva, au primit în familie o aleasă creștere și educație religioasă. Astfel, Eftimie, fratele mai mare al cuvioasei, a intrat înaintea ei în nevointa monahală. Apoi, pentru sfințenia vieții lui, ajunge episcop al Matidiei și păstorește bine Biserica lui Hristos până la sfârșitul vieții. La fel și Sfânta Parascheva, iubind mai mult decât orice pe Hristos, la vârsta de aproape 15 ani, a intrat într-o mănăstire de fecioare din orasul Ieraclia Pontului. După cinci ani se închină la Mormântul Domnului și se nevoieste mai mulți ani într-o mică mănăstire de călugărite pustnice de pe Valea Iordanului.

La vârsta de 25 de ani, luând porunca de la ingerul Domnului, s-a reîntors în patrie și s-a nevoit încă doi ani lângă biserica satului natal, Epivat. Pe la jumătatea secolului XI, anul 1050, la vârsta de 27 de ani, Sfânta Parascheva și-a dat sufletul în mâinile Domnului și a fost înmormântată aproape de malul mării. Mai târziu, în urma unor minuni la mormântul ei, moastele Cuvioasei Parascheva au fost aflate întregi în pământ și s-au pus în biserica Sfinților Apostoli din satul Epivat, spre cinstită și închinare. Aici au stat sfințele ei moaste aproape 175 de ani.

În anul 1223, tarul româno-bulgar Ioan Asan al II-lea (1218-1241) a strămutat moastele Cuvioasei Sfânta Parascheva la Târnovo, capitala Bulgariei, fiind depuse în catedrala cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”. Mai târziu, fericitul patriarh Eftimie al Bulgariei scrie „Viata Cuvioasei Parascheva” și o trece în sinaxarul Bisericii cu zi de prăznuire la 14 octombrie. Din a doua jumătate a secolului XIV, cultul Sfintei Parascheva trece și la nordul Dunării, în cele trei țări române.

La Târnovo au stat moastele celei numita Sfânta Parascheva 160 de ani. În anul 1393, căzând Bulgaria sub ocupația turcilor, sfințele ei moaste au fost dăruite pentru puțin timp lui Mircea cel Bătrân, domnul Țării Românești. După trei ani, turcii le-au dat cneghinei Anghelina a Serbiei, care le strămută la Belgrad, unde rămân 125 de ani.

În anul 1521, turcii ocupă și Serbia și iau din nou ostatice moastele binefăcătoarei noastre, Sfânta Parascheva, pe care le duc în palatul sultanului din Constantinopol. Apoi, sfințele ei moaste sunt răscumparate de la turci de către Patriarhia Ecumenică cu 12.000 de ducati de aur și rămân în Catedrala patriarhală din Fanar timp de 120 de ani. În anul 1641, însă, ajungând Patriarhia de Constantinopol datoare la Poarta otomană cu sume mari de bani, ce reprezentau birul anual impus asupra Bisericii, patriarhul Partenie a dăruit moastele Cuvioasei Parascheva, drept recunoștință, domnului Moldovei, Vasile Lupu, care a achitat turcilor toate datoriile patriarhilor de Constantinopol și Ierusalim pe mai mulți ani.

În anul 1641, la 13 iunie, moastele Preacuvioasei maicii noastre Parascheva au ajuns în Iasi și au fost așezate cu multa cinste în frumoasa biserică atunci zidită, a Mănăstirii Sfinților Trei Ierarhi. Aici au stat până la 26 decembrie, 1888, când au fost scăpate prin minune de un incendiu. Apoi au fost transferate în noua Catedrală mitropolitană din Iasi unde se află și astăzi.

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a XIV-a) - Ectenia catehumenilor

Prima parte a Sfintei Liturghii se încheie cu o ectenie în care rugăciunea se concentrează asupra celor care nu au primit botezul. Este vorba despre **catehumeni, cei chemați să devină creștini**, care au dreptul să participe la slujbă numai până în acest moment. **Denumirea de catehumen** vine de la verbul grecesc “*catiheo*”, care înseamnă “*a răsună, a vesti ceva de pe un loc înalt, a chema*”. În Biserica primară, termenul de catehumeni este folosit, începând cu **Tertulian (secolul al II-lea)** pentru a-i desemna pe cei care sunt învățați adevărurile de credință în vederea botezului. Din secolul al II-lea în Biserică se dezvoltă institutul catehumenatului, adică împărtășirea adevărurilor de credință celor ce doreau să devină creștini, în mod organizat, înainte de botez. Catehumenatul atinge apogeul în secolul al IV-lea și începe să dispară spre sfârșitul secolului al V-lea, odată cu generalizarea botezului copiilor. După ce episcopul îl cerceta asupra vieții și dorinței de a deveni creștin, el făcea făgăduința de a-și schimba viața. Apoi era consacrat sacramental printr-o rânduială de slujbă numită rânduiala catehumenatului (păstrată și săvârșită până azi înainte de slujba propriu-zisă a Botezului) prin care era eliberat de sub stăpânirea diavolului și își mărturisea credința în Hristos și dorința de unire cu El. După aceea catehumenul era încredințat unui catehet (învățător) care să-l inițieze în adevărurile de credință și primea dreptul să participe la prima parte a Sfintei Liturghii care, pentru aceasta, se numește până azi și Liturghia catehumenilor.

“Rugați-vă cei chemați, Domnului. Cei credincioși pentru cei chemați să ne rugăm, ca Domnul să-I miluiască pe dânșii...”

Programul săptămânii 14 octombrie 2012 – 21 octombrie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	14 octombrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Pilda semănătorului și Sf.Cuv.Parascheva)
Duminică	14 octombrie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză
Luni	15 octombrie	18 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil
Miercuri	17 octombrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei
Vineri	19 octombrie	9 - 11 - Taina Sfântului MASLU
Vineri	19 octombrie	18 - 19 - Slujba acatistului
Sâmbătă	20 octombrie	8 - 12 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	20 octombrie	18 - 19 - Vecernia Duminicii a 23-a după Rusalii
Duminică	21 octombrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor)
Duminică	21 octombrie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză